

Hvad åter beväringen angår, måste förändringar i det närvarande förhållandet vidtagas. Antalet af vårt beväringmanskap stiger snart till 100,000 man, hvilka, otillräckligt öfvade, ej i farans stund kunna användas utan föregående ytterligare öfning, och styrkan är vida större än att dess underhållande under ett långvarigt krig kunde vara för oss möjligt. Den allmänna värnepligtens ändamål kan icke vara att ett stort antal af våra kraftfullaste män under fredens lugn *leka* soldater, utan, *dels* att arméen må kunna vid utbrottet af ett krig genast kompletteras till den styrka landet förmår underhålla, *dels* att lemna tillgång att fylla de luckor, som under kriget i arméen uppstå.

Jag föreslår derföre,

att Riksdagen måtte besluta en sådan ändring af gällande beväringslag att, utan inskränkning i Konungens rätt att vid inträffande krigsfara inkalla hela beväringstyrkan till tjenstgöring, dess öfning i fredstid måtte inskränkas till det antal, som för arméens kompletterande finnes erforderligt och som anses svara mot antalet af befintligt befäl.

För behandling af denna min motion anhåller jag att ett särskildt Utskott måtte varda af Riksdagen tillsatt.

Stockholm den 29 Januari 1870.

R. Tornerhjelm.

Stockholm, tryckt hos W. Th. G. Norstedt & Söner, 1870.

N:o 32.

Motionen, afgifven den 29 Januari, men af motionären återkallad den 31 i samma månad.